

فرهنگیان

روز

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

درباره تلاش برای ماهیگیری از آب گل آلوده یک اشتباه

کدام توپ؟ کدام مذاکره؟

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

سسم مهلکی که عموماً در تحلیل اتفاقات و رویدادهای سیاسی دامان ما را می‌گیرد، ساده‌سازی مسائل و اظهارنظرهایی است که نتایج آنها می‌تواند تبعات سنگینی در فضای سیاسی و در ادامه برای کشور به همراه داشته باشد. ساده‌دیدن مسائل و تقلیل واقعیت‌ها برای توجیه یا کم کردن ضرب یک اتفاق یا اظهارنظر شاید در ابتدای امر بتواند تا حدی از حجم انتقادات و فشارها کم کند اما نادیده گرفتن اثرات واقعی یک اتفاق، و رویداد یا اظهارنظر می‌تواند به قیمت تضعیف یک کشور، تکرار تجربه‌های تلخ گذشته و شروع راهی رفته باشد که نتیجه آن از پیش مشخص است و می‌تواند برای سیاسیون نتایج منفی به همراه داشته باشد. این روزها به بهانه سفر رئیس‌جمهور، حاشیه‌های زیادی در فضای سیاسی کشور به راه افتاد که یکی از آنها، اظهارنظر پزشکیان در مورد اسرائیل بود و موضوع دیگر هم احتمال شروع مذاکرات ایران با آمریکا بود که به گفته برخی رسانه‌های خارجی به نظر می‌رسد ایران پالس‌هایی برای مذاکره داده است. نکته جالب توجه در این رابطه واکنش‌هایی است که در فضای سیاسی در مورد این واکنش‌ها به راه افتاده است. نکاتی را که برخی از چهره‌های اصلاح‌طلب در توجیه برخی از این حاشیه‌ها مطرح کردند، می‌توان مصداق ساده‌سازی مسائل در فضای سیاسی دانست.

- برای توجیه صحبت‌های پرحاشیه رئیس‌جمهور واقعبیت‌های سیاسی را نادیده نگیرید**

جمله پرحاشیه رئیس‌جمهور در نشست خبری با رسانه‌های آمریکایی هنوز محل بحث رسانه‌ها در داخل کشور است. مسعود پزشکیان در اولین روز حضور خود و در نشستی که با حضور رسانه‌های آمریکایی مطرح شد اگرچه موضع‌گیری مشخصی درباره اقدامات و جنایات رژیم داشت و حتی علناً تأکید کرد ایران پاسخ‌گور اسماعیل هنیه را خواهد داد اما در بخشی از صحبت خود درباره اسرائیل گفت: «ما آماده‌یم تمام سلاح‌هایمان را کنار بگذاریم، به شرط اینکه اسرائیل هم اسلحه‌هایش را کنار

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

بگذارد و سازمان بین‌المللی، امنیت منطقه را تأمین کند.» اظهاراتی که رسانه‌های

خارجی از آن این طور برداشت کردند که رئیس‌جمهور ایران به دنبال عادی‌سازی

روابط با رژیم است. برداشتی که البته با شیفتن رسانه‌ای همراه بود و مشخص

بود آنچه رئیس‌جمهور مطرح کرده است نه به معنای عادی‌سازی بود نه کاهش

تنش با رژیم، امری که البته دقت نظر و هوشمندی بیشتری در انتخاب واژگان را از

جانب رئیس‌جمهور می‌طلبد اما مشخص بود آنچه در رسانه‌های خارجی بازنشر

پیدا می‌کند، مخدوش شده بود. در مواجهه با این اظهارنظر اما مقامات دولت و

افراد نزدیک به دولت واکنش‌های متفاوتی نشان دادند. برخی اساساً انتشار این

صحبت را اتکار کردند و آن را دام‌سازی رسانه‌های معاند دانستند. برخی نیز به

توجیه آن برآمدند. یکی از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب در بخشی از یادداشتی که

اخیراً به بهانه سخن‌های با صحبت‌های پزشکیان، نوشت: «یک سال گذشته

سیاست رسمی ایران حمایت قاطع از اعلام آتش‌بس در جنگ غزه و مخالفت با

گسترش جنگ در منطقه بود… در زبان متعارف بشری حمایت از آتش‌بس در یک

جنگ هیچ معنای دیگری جز کاهش تنش نمی‌دهد.» او در ادامه نیز اشاره کرد اگر

با این منطق نیز گزاشی که بلومبرگ در مورد صحبت‌های رئیس‌جمهور منتشر کرده

را مینا قرار دهیم، می‌توان گفت «در واقع اشتباهی از جانب آقای پزشکیان صورت

نگرفته است.» او در ادامه نیز به این موضوع اشاره کرد اگر موافق تنش‌ناشیم پس

موافق افزایش آتیم و اساساً هیچ زمان منطق جمهوری اسلامی افزایش تنش با رژیم

نبوده است. به نظر می‌رسد در تحلیل صحبت‌های رئیس‌جمهور اشتباه تحلیلی

مشخصی صورت گرفته است. برداشتی که می‌توان از این اظهارات داشت این است

که به نظر می‌رسد در وهله اول اصل اساسی که نظام جمهوری اسلامی از آن دفاع

می‌کند، مورد توجه قرار نگرفته است و گویی چیزی تحت عنوان اسرائیل به رسمیت

شناخته می‌شود و کاهش تنش با آن مورد توجه قرار می‌گیرد. اشتباه تحلیلی دیگر

اینکه نویسنده تلاش کرده تا با القای این موضوع که ایران در تمام سال‌ها سیاست

کاهش تنش را دنبال کرده و به دنبال افزایش تنش نبوده، اظهارات رئیس‌جمهور را

توجیه کند. موضوعی که می‌بایست به آن توجه کرد این است که سیاست ایران در

تمام سال‌ها نه کاهش و نه افزایش تنش‌ها بوده، بلکه ایران سعی داشته اجازه ندهد

که تحت هیچ شرایطی بازآبادنگی ایران از جانب رژیم مورد توجه قرار گیرد و در

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

دوستان

این راستا نیز حتی در مواردی که لازم دیده دست به عملیات نظامی علیه رژیم زده

که عملیات وعده صادق نمونه مشخص آن است. بر این اساس شاید بهتر باشد

این طور گفت که ایران همواره سیاست هوشمندانه‌ای در مواجهه با رژیم داشته که

اجازه ندهد اسرائیل بتواند تعرضی به ایران داشته باشد و در عین حال او را تضعیف

کند. نکته دیگری که می‌توان از این یادداشت برداشت کرد این است که نویسنده

با مطرح کردن این ایده که اگر به دنبال خلع سلاح اسرائیل باشیم می‌تواند سیاست

درستی باشد گویی تلاش دارد چیزی تحت عنوان مذاکره با رژیم را مطرح کند که از

اساس اشتباه است؛ چراکه در وهله اول به معنی به رسمیت شناختن رژیم و حرکت

در مسیر عادی‌سازی روابط با اسرائیل است و علاوه‌برین نیز تجربه روشنی از تهدات

سابق رژیم مقابل چشم قرار دارد که به وضوح نشان می‌دهد رژیم صهیونیستی به هیچ

یک از آنها پایبند نبوده تا آنجا که تقریباً بیشتر فلسطینی‌ها به واقفاتی که به منظور

پذیرش ۲ دولتی مطرح می‌شود، بدبینند. نکته‌ای که باید به آن توجه داشت اینکه

بهتر است در ابتدای امر به جای توجیه برخی